

EZEREGY ÉV

Ezer év, ezer meg ezer,
S még ezerszer annyi ajtó az öröklétbe...
Ezer életet átléphettem
A lélektorony lépcsőinek
Végtelen körforgásában...
S ha jut még idő ezer évre, ezer harcra,
Számptalan emelet épülhet az űrben.
Millió könny, név, lélegzet volt enyém,
De csak egyetlenegy arcra
Emlékszem.

Millió út, millió félsz,
Millió év, tízmillió nap kétségek közt...
Mennyiszor hazudhattam – milliónyi dal, erény és tévesztés
Az idő mérlegén.
Ha volt valaha igazság,
Áttetsző fény,
Színtiszta szándék, kegyelmi érintés,
A lényeg ragyoghat majd rád,
És felrémlő arcod emléke helyén én
Maradok,

Aki szeret
S kíván téged,
Ezer éven át
Bolyongok érted, ahogy
Egy galaxis kavargó.

Lehetek kortalan, lehetek ártatlan,
Lehet ismeretem, lehetek tudatlan,
Királyok kegyeltje és világhódító,
Szerencsejátékos és hazárdírozó,
Ellenséges elem, ezerféle sebbel,
Vagy újjászült gyermek, az idők jelével,
Zarándokpalástban, tolvaj-álruhában...
Csak a hit marad meg, s a bizalom benned.

Mert szeretlek
És követlek,
Ezer évig tart,
Míg kitárul a rejtek.
A bolygó a fejemben
Körbe-körbe jár, fényéynyire tőled...
Ezer galaxist kavart
a szerelmed.

(Papp Máté fordítása)

